

La ploma màgica

Fa molts i molts anys, en un bosc que es deia “El bosc verd”. Hi havia un poble, un poble molt petit envoltat de plantes i arbres. En aquell poble hi vivien dos germans una nena i un nen. La nena es deia Laia i l’encantava llegir. El nen es deia Martí i l’encantava dibuixar.

Un dia la Laia i el Martí es van anar a fer un passeig i quan van tornar el poble semblava abandonat. Es van espantar perquè feia poc estava tot el poble acolorit i ple de gent content, i ara estava tot gris i no hi havia ningú.

Van començar a investigar, volien esbrinar que havia passat. Van entrar a totes les cases, però no van trobar res important ni que els donés cap pista. En quedava una, la seva. Quan van entrar van veure una resplendor i en aquella resplendor van poder veure una maga amb els cabells blaus que semblaven aigua. Quan es va apagar la llum no hi havia ningú, van mirar els costats, però no hi havia res. Només quedava un llibre i un full amb una ploma. Els germans van agafar la ploma, el full i el llibre i se'n van anar a dormir.

L'endemà, el Martí estava esmorzant a la taula on el dia anterior havien deixat el full i la ploma. Els va agafar i va pintar un castell amb dracs i ogres. Va mig aclucar els ulls per veure com quedava i quan els va obrir estava a la porta del castell. Es va espantar, però es va calmar poc després, havia de ser un somni, es va pessigar per despertar-se, però no ho va fer. Llavors sí que es va espantar molt, perquè estava en aquell castell de veritat.

De sobte va aparèixer la maga misteriosa dels cabells blaus que s’havien trobat el dia anterior a casa, i li va dir:

—La ploma amb la qual has dibuixat té superpoders, tot el que dibuixes amb ella es fa realitat. Per tornar al teu món has de trobar un paper i una ploma màgica de nou. Si no moriràs, a més, només tens un dia per trobar-la. Així que... afanya’t!

De sobte va desaparèixer i es va quedar tot sol. Va començar a buscar la ploma i un paper. Va lluitar contra ogres, contra dracs, i per fi va poder entrar al castell. Va buscar a totes les habitacions i quan ja pensava que no trobaria res, va veure una habitació, la cambra reial, que evidentment estava vigilada per un munt de guàrdies.

Va lluitar contra tots els guardes i va aconseguir va entrar. Dins estava la ploma, la va agafar i també un full, per poder dibuixar casa seva. Va fer igual que a casa seva, després de dibuixar va mig aclucar els ulls, i quan els va obrir, per sort estava a casa seva de nou!

Mentre el Martí estava fora, la Laia va veure el llibre que la nit abans havia deixat a sobre la taula de nit, el va agafar i se'l va començar. A la primera pàgina hi havia un bosc màgic amb criatures màgiques: ogres, unicorns, sirenes, fades...

Va tancar els ulls per imaginar-se el bosc i quan els va obrir estava al bosc. Va començar a explorar. Va caminar i caminar fins que es va trobar un unicorn, va anar cap a ell, i de sobte va caure a una trampa. Estava a dos metres sobre el terra.

Va veure que un ogre s'apropava a ella. Es va espantar, però la va sorprendre que l'ogre, en comptes d'atacar-la, la va baixar de la trampa li va donar xocolata calenta i la va deixar anar. La Laia va buscar el llibre que l'havia portat allà, un llibre que es titulava "EL MEU MÓN", el necessitava per tornar a casa.

Va pensar que potser el trobaria al lloc on havia vist l'unicorn, i cert, allà estava el llibre. El va obrir i va tornar a casa, al seu llit.

La Laia va baixar a esmorzar a la cuina, on es va trobar amb el seu germà. Estava molt excitat per totes les aventures que havia viscut, igual que ella. Van quedar al·lucinats amb tot el que havien gaudit gràcies a la maga dels cabells blaus.